

„И женѣ си тихо викна:
„И тебѣ, бабо казвамъ.
„Чувай, бабо, да ти кажиъ,
„Нѣ ты малко знаешъ;
„Това нѣщо неше лѣжъ —
„Ты какво ще кажишь?
„Деша Ненча го обикна...
„И той ѣкъ обича;
„Той съсъ насъ ся, веч', навикна:
„Зетъ да го направимъ?...
„И азъ знаѣъ, рече баба,
„Ако ѣ рѣкълъ Господь —
„На добаръ часъ да-но бива,
„Нѣ и Дешкъ да викна.
Догдѣ издуматъ тыя думи:
Ей Дешка, чи влѣзи —
Ненадѣзбѣ в' къщи бутна,
И пакъ щѣ да излѣзи.
„Дойди, сынко, рѣчи дѣдо,
„Нѣщо да ни кажишь.
„По притворѣ, сега, малко,
„Нѣ право да кажишь!...
„Обычашъ-ли, Дешке, Ненча?
„Той тебѣъ тиъ убича,
А Дешка ся поусмихна:
— „Обычамъ — кѣтъ' обича...“
А лице ѣ бужуръ пламна
Очи ѣ свѣтнахъ,
Послѣ малко сичко огасна;
Стръни поблѣднѣхъ....
— „Нека Господь, мили мои,
„Да ви благослава!...
— „Нека, сынко, да сты живи!...“
И майка ѣ казва.
Цылунахъ двама рѣцѣ
И си излѣзохъ,
А в' гърди имъ млади-сърца
Кѣтъ' пиле тупахъ...